

Nr 142.

Av herrar Sederholm och Jönsson, om provisoriskt lönetillägg åt professorerna vid statens lantbruksinstitut.

Vid 1917 års riksdag verkställdes lönereglering för statens lantbruksinstitut vid Ultuna och Alnarp, varvid avlöningen för professor bestämdes till 6,400 kr., därav lön 4,400 kr. och tjänstgöringspenningar 2,000 kr., jämte ett ålderstillägg efter 5 år å 600 kr. Avlöningen till professor vid lantbruksinstitutet utgick sålunda med sammanlagt 6,400 kr. i första och 7,000 kr. i andra lönegraden. Vid läroanstalter, som äro närmast jämförliga med lantbruksinstitutet, eller veterinärhögskolan och skogshögskolan, likasom även vid skogsförsöksanstalten och centralanstalten för jordbruksförsök, utgick avlöningen till professor däremot med sammanlagt 7,500 kr. i första och 8,100 kr. i andra lönegraden, eller samma lönesatser som då voro gällande för universitetsprofessorer. För institutsprofessorerna utgick sålunda avlöningen i högsta lönegraden med 1,100 kr. lägre belopp än för professor vid veterinärhögskolan och skogshögskolan och de nämnda försöksanstalterna.

Den skillnad i avlöning, som sålunda från början förefanns, har emellertid sedermera ökats högst väsentligt. Visserligen bestämdes av 1919 års riksdag, att tillfällig löneförbättring skulle utgå med 1,000 kr. till såväl institutens som de ovannämnda institutionernas professorer, men av de provisoriska lönetillägg, som under de senare åren tillerkänts bland andra dessa senare, hava institutsprofessorerna icke erhållit del. Det provisoriska lönetillägget bestämdes till 900 kr. för professorer, som innehåft sin tjänst under kortare tid än 10 år och till 1,740 kr. till dem, som under längre tid innehåft tjänsten. Härigenom har skillnaden i avlöning, som enligt vad förut anförts utgjorde 1,100 kr. i högsta lönegraden, ökats till 2,840 kr. Ett dylikt förhållande måste uppenbarligen inverka i hög grad menligt på rekryteringen av institutens lärarepersonal — en fråga som är av desto större betydelse som inom de allra närmaste åren ungefär halva antalet institutsprofessorer uppnår pensionsåldern. De av institutsstyrelserna vid upprepade tillfällen gjorda påpekandena av ohållbarheten i den nuvarande situationen och behovet av definitiv lönereglering eller åtminstone beviljande av nöjaktigt provisoriskt lönetillägg hava icke föranlett någon åtgärd, emedan frågan om den högre lantbruksundervisningens ordnande befinner sig under utredning. Rättvisa och billighet synas dock kräva, att, då definitiv lönereglering icke ännu anses kunna genomföras, ett provisoriskt lönetillägg tilldelas även professorerna vid våra båda lantbruksinstitut.

Bihang till riksdagens protokoll 1926. 3 saml. 35 häft. (Nr 142—147.)

Då det är av vikt, att detta provisoriska lönetillägg sättes till ett så lågt belopp, att det ej på något sätt föregriper den definitiva löneregleringen, ha vi ansett detsamma lämpligen böra begränsas till samma belopp som den hittills utgående tillfälliga löneförbättringen eller 1,000 kr. Det sammanlagda beloppet av den »tillfälliga» och den »provisoriska» löneförbättringen skulle sålunda uppgå till 2,000 kr., oberoende av befattningshavarens tjänsteålder. Institutsprofessorernas sammanlagda lön skulle vid ett bifall härtill komma att uppgå till i första lönegraden 8,400 kr. och i andra lönegraden 9,000 kr. Någon förändring i den ursprungligen bestämda skillnaden mellan institutsprofessorernas och de ovannämnda institutionernas löneförmåner sker härigenom ej.

Antalet av de professorer, varom det här är fråga, uppgår till 14, och utgiftsökningen skulle sålunda uppgå till 14,000 kr.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta att för budgetåret 1926—1927 anvisa extra reservationsanslag av 14,000 kr. för beredande av provisoriskt lönetillägg av 1,000 kr. till var och en av professorerna vid de båda lantbruksinstituten vid Ultuna och Alnarp.

Stockholm den 21 januari 1926.

G. Sederholm.

Jöns Jönsson.
